

ČÍSLO

3

ROČNÍK

59

PŘÍSTAV „SEDMIČKA“ PARDUBICE

Slovo z přístavu

Nejkratší měsíc roku přinesl akcí pomálu, v podstatě jsme o víkendech pouze vycestovali na Vodomilku, ale tam to zase stále za to, protože nás tam bylo historicky nejvíce, kapacita objektu byla přeplněna, místa v autech plně obsazena. I když nám úplně nevyšlo počasí, ukázalo se, že když je dobrá společnost a připravený program, tak počasí nevadí. Není tedy divu, že hlavní reportáž čísla je právě z výletu do Krkonoš a titulní strana patří jezdcům na bobech u lanovky na Růžové hoře.

Zbytek čísla je vyplněn několika poučnými, několika humornými, reklamními a trochu reportážními příspěvky, podobně na tom budeme i v březnu, kdy se budeme nadechovat k návratu na vodu - jsme vodácký oddíl, v zimních měsících můžeme odpočívat, ale už na konci března se možná na vodu vydáme (více v sekci Přístav připravuje).

Úvodní slovo sepsal Džin

H R O Ž R A M R O V O
měsíčník přístavu „Sedmička“ Pardubice
Datum vydání: 10. 3. 2023
Vydavatel: Vydavatelství Děda & spol.
Země: Česká republika
Jazyk: Čeština

Hlásí

Středa 1. 2. 2023 - Oddílovka kluků

Ve středu se v kroji nebo v mikinách se sešli skauti a vlčata, další část pohádkové úsekové hry opět představil Sumec. Bylo vyhlášeno bodování za leden.

Úterý 7. 2. 2023 - Oddílovka holek

Skautky a světlušky Sedmnáctky měly vyhlášení bodování a zahráli několik her.

Středa 8. 2. 2023 - družinovka kluků

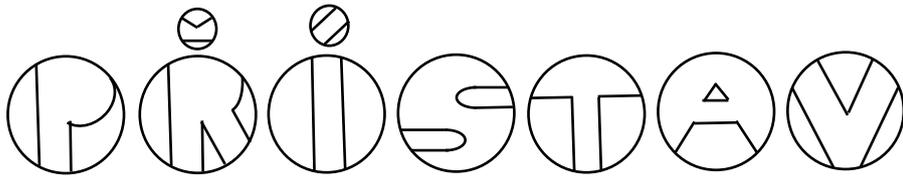
Ve středu využili oba oddíly denního světla zahráli několik her na Špici.

Středa 15. 2. 2023 - Přístavní rada

Ve středu po schůzce proběhla přístavní rada činovníků a bocmanů.

Pátek - Neděle 17. - 19. 2. 2023 - Výprava na Vodomilku

Na prodloužený víkend jsme vyjeli na Vodomilku, a i když v na poslední chvíli odpadl tradiční horský vůdce a duše akce Rákos, masivní účast z řad všech oddílů a admirality opět zvládla z vodomilky udělat akci jara 2023.

Přípravuje

Středa 1. 3. 2023 - Oddílovka kluků

Ve středu se v kroji nebo v mikinách sejdou skauti a vlčata, další část pohádkové úsekové hry na motivy Krysaře povede výjimečně Džin. Bude vyhlášeno bodování a představeny plány na další měsíce a letní tábory.

6. - 10. 3. 2023 - Jarní prázdniny

Připomínáme, že schůzky během prázdnin neprobíhají, užijte si zimní radovánky

Úterý 14. 3. 2023 - Oddílovka holek

Podobně jako v únoru až jako druhé budou mít oddílovku děvčata Sedmnáctky, krom vyhlášení bodování jistě dojde i na řadu her.

Středa 15. 2. 2023 - Přístavní rada

Ve středu po schůzce přístavní rada činovníků a bocmanů.

Sobota 18. 3. 2023 - [Skautský ples](#)

Tradiční akce pro dospělé a bocmany, letošní [Skautský ples](#) má pořadové číslo 31, odkaz v titulku je pro každého, kdo by měl zájem o dotažení plesové sezony.

Sobota 25. 3. 2023 - Chrudimka ze Seče

V případě příznivého počasí bychom se vydali pod vedením Lišáka na splouvání Chrudimky, s využitím vypouštění Sečské přehrady, akce je pro zdatnější vodáky a podmíněná rozumným počasím (v mrazu asi nepojedeme). Podrobnosti sdělíme během schůzek.

Sobota 1. 4. 2023 - Odemykání Doubravy

Podrobnosti během schůzek

Sobota 15. 4. 2023 - Odemykání Chrudimky

Podrobnosti během schůzek

Vodomilka 2023

Nejvelkolepější akcí jara bývá bezesporu výlet do Krkonoš. Máme štěstí, že se Rákosovi vždy podaří urvat víkend na podnikové chalupě VAKu, je to v podstatě jediná šance, jak se dostat do srdce nejvyšších hor za rozumné peníze. A i když letos provozovatel pořádně přitlačil na peněženku a zvýšil poplatky, stále to je pro řadu účastníků včetně nás snesitelné.

Přihlašování na akci bylo spuštěno již v polovině ledna a Rákos se hlavně obával, aby se přihlásilo dost lidí a režijní poplatek za víkendový pronájem celého objektu se podařilo uhradit. Ale ukázalo se, že už počátkem února je přihlášeno 30 lidí a ostatní by už museli spát po chodbách. Přihlašování jsme museli zastavit a vznikla nám fronta náhradníků, na které se povětšinou dostalo, protože respirační a jiná onemocnění bohužel některé původně přihlášené (např. Aladin, Štofa, aj.) vykosila.

Nicméně největší ztráta nám byla vyjevena ve středu na přístavní radě, kdy oznámil Rákos, že ho bolí koleno, a že má rýmičku a jemu samotnému taky není nějak úplně dobře a že tedy nepojede. To, že nám bude po více jak deseti letech pravidelného výletu chybět právě ústřední pilíř předchozích výprav bylo smutným překvapením, mnohdy je při této akci každá ruka admirality ku prospěchu, v loni například to odtáhl Rákos skoro sám. Letos se naštěstí z řad

admirality do akce nahrnuli skoro všichni. Z řad vedoucích se totiž zúčastnili Datel, Džin, Džína, Lišák, Digger, z rodičů ze Sedmnáctky se přidaly dvě maminky Čudla a Pavla. Dospělí povětšinou v pátek fungovali jako řidiči, když u klubovny naložili celkem 29 účastníků a kolem páté hodiny odpolední vyrazili na sever po dálnici k Jaroměři. Rákos nám zamával, rozdál instrukce a zamáčkl slzu.

První úspěch se podařil Džíně ještě během týdne, když v Peci přes známé dokázala najít parkovací místa pro všech pět aut (zázrak!).

Druhým zázrakem je výstup na Hnědý vrch - to, že to všichni přežili a vystoupali tmou počáteční převýšení 200 výškových metrů je taky malý zázrak. Letos byla cesta lesem komplikovanější propadající se sněhovou vrstvou (asi tak 15 cm), ale kdyby Kulíkovi neujel pekáč zpátky z kopce, skoro by to byla nuda, protože tentokrát si

igelitovou tašku do ruky vzali asi jen dva (můžete stokrát napsat, aby rodiče dětem nedávali na výstup nic do ruky, že je výstup náročný - stejně tam pak stojí dole pod svaahem a říkají: „se to mamce nevešlo do batohu...“).

Na chalupě Datel rozdělil pokoje a v následující hodině se každý navečeřel z vlastních zásob. Večer ovládla hra Bang, která v tomto víkendu byla velkým hitem. Pochopitelně se hledal Vodomilák, to byla pro některé zábava na další hodinu. S dalšími hrami se přiblížila večerka.

Sobotní předpověď neslibovala žádný valný příslib slunečných hor, ale během snídane jsme ještě mohli vidět sluníčko nad východním lesem (rovnou jsem si to vyfotil, abychom to mohli použít jako důkaz - bylo to bohužel naposledy, co jsme ho viděli). Po deváté hodině jsme začali stoupat do svahu s tradičním cílem

Růžohorky, před chalupou a pak i nad Hnědým vrchem došlo na skupinové foto, taky to bylo naposledy co jsme byli pohromadě. Do kopce někteří běhají, někteří se vlečou a letos nebyla cesta k zelené turistické prošlápnutá, zejména nejmladší účastnice Lucinka svedla bitvu o poponášení a na kraji lesa se snažila vytrucovat na Diggrovi všelijaké dílčí ústupky. Počáteční snaha o úplatek sušenkou nepomohla, ale souboj trucování a motivování pokračoval a skončil vítězstvím Diggra - Lucinka to pak vyšlapala stejně jako všichni ostatní.

Již během týdne Rákos vyjednával po telefonu oběd na Růžohorkách a ti se vyděsili, že pro 30 lidí nemají kapacitu. Tak se jako záloha vyjednalo jídlo na Portáškách, kde pochopili, že 30 obědů je pro ně osm tisíc a rádi nám otevřeli jídelnu. Proto se naše výprava na Růžohorkách jen krátce zastavila a pokračovala na Růžovou horu k lanovce. Počasí se zhoršovalo a zatáhlo se. U lanovky už byla i mlha (nebo mraky - se to nedalo rozlišit). A tak jsme tomu ujeli. Nasedli jsme na pekáče a boby a vyrazili sjezdem k Portáškám. Několikakilometrový sjezd je vždy odměna za vystoupení do výšky 1260 m. n. m.

Na Portáškách byl zmíněný oběd, polévka s játrovými knedlíčky a borůvkové knedlíky. Sice jsme byli vděční, že jsme na hřebenech sehnali stravování, je však taky třeba říct, že nám tedy

nic neodpustili, cena za knedlík byla astronomická a žádné dětské porce nám neúčtovali. A tak museli nadbytečné knedlíky likvidovat Lišák, Rohlík, Džin a Hvězdář. Ale ani ti nejsou bezední, a navíc se úplně nehodlali uknedlíkovat těstem, takže jsme to sníst nedokázali. Provozovatelé nás opět překvapili, když nás donutili zaplatit nejen nesnědené, ale i nevydané porce a ptali se jestli je chceme, když jsme si je objednali (pochopitelně by je pak prodali podruhé). Vzali jsme je tedy na horší časy a rozhodli se, že podnikatelského ducha na Portáškách oceníme tím, že se příště radši podíváme po jiných boudách na cokoli jiného než knedlíky. (*Knedlíky druhý den k obědu zlikvidovalo komando osmi dětí*). Mezitím se venku dalo do regulérního deště, a tak jsme to vzali na hulváta po sjezdovce dolů. Nedbaje na pravidla FIS jsme skočili na pekáče a kolem Danielky se dostali na dřevařskou cestu zpátky na chalupu (*v dešti stejně byla sjezdovka prázdná*). Za deště jsme se vrátili na Hnědý vrch kolem půl čtvrté a začalo sušení.

Ve společnosti se zatopilo a začalo tradiční nedýchatelné prostředí sněhové vlhkosti z fuseklí, bot a rukavic v kombinaci s tropickou teplotou. Ale hráčům Bangu nevadí nic, a tak se po převlečení většina na této hře vystřídala. Ale hrály se i jiné hry, než Džin stihl připravit kolektivní hru Vlášky.

Klasická obchodní hra na převážení zboží mezi stanicemi Smrdákov, Prdákov, Vydřiduchov a Holými zadky donutila dohadovat smluvní ceny mezi vagonky a mašinkami, za kolik, kdo, co a koho odveze. Mašinky tentokrát nedokázali vyjednat vyšší ceny a bylo lepší být vagonkem bez ohledu, zda převážíte močůvku, plíseň, toaleták nebo poníky. Nakonec vyhrál Zajda o parník, když ho mašinka Křeček začal vozit po dvaceti minutách zadarmo se slovy: „stejně už to nevyhraju!“. Na druhém místě se umístila Užovka s Šipkou,

kteře zase galantně „za hubičku“ vozil Karas. A tak, když pomínu tyto dumpingové a subvencované závodníky, byla v podstatě nejlepší Sunny (162), Jiřík (152), Rohlík (148), Kulík, Astrid (144), Eliška (140), Lovec (134, Kamzík (105), Kečup (100). Tito všichni dokázali vstupní vklad 10 zlatých minimálně zdesateronásobit. Ale i dalších devět obchodníků se snažilo, ale jako mašinky to prostě nešlo vyhrát, a nakonec ani ten Křeček nekrachnul.

Mezitím se podařilo vytvořit večeři (kuřecí směs se špagetami) a po večeři převzal kolektivní vedení zábavy Datel s Džínou a sehráli s týmy závodníků obdobu hry Kufř, kdy zejména byla zajímavá

pantomima s představováním povolání - zjišťujeme, že máme v přístavu několik hereckých talentů. A například Křeček je rozhodně výrazně zdatnější v mluveném projevu, než v obchodování - napovídal velmi zdatně! Další zábava již byla rozdělena mezi hráče Bangu, stolní tenisky, hráče pohádkových karet (*pravidla jsem tedy nezachytil*) pozn. redaktora). Ale to už byl beztak čas se pomalu odklízet a admirálita si mohla konečně v klidu zahrát Port Royal.

V neděli jsme po pohledu z okna rozhodli zbytečně nebudit, protože to na žádné zimní radovánky nebylo. Venku hnus, pršelo, sníh byl mokřý, a tak po snídani pokračovalo Bangování a další hry ve společnosti (kde se už dalo zase dýchat). Bylo však potřeba uklidit pokoje, připravit dřívější oběd, protože při nějakém pohybu venku by už nebyla šance se usušit před samotným odjezdem.

K obědu byla hamburská kýta s rýží (a to jsme ještě „doprodali“ ty knedle ze soboty). Nakonec i skeptik Džin mohl uznat, že jídlo tentokrát vyšlo na každého a všechny prostory chalupy jsme uvedli do lepšího stavu, než byly v pátek. Nahoru jsme v pátek táhli

několik kilo společného jídla, dolů naopak skoro třicet sad povlečení a dva pytle odpadků. Po poledni byli všichni vyhnáni ven a konečně se mohlo trochu zablnout ve sněhu, ale jen ti, co se pak dokázali dole převléct do suchého, protože řidiči nikoho promáchaného do auta vzít nechtěli. Sestup dolů i s batohy trval i půl hodiny, mezitím řidiči

došli pro zaparkovaná auta a ve stejném složení jsme se po druhé hodině rozjeli domů. Ohlášený rozchod kolem půl čtvrté jsme zvládli s mírnou rezervou.

Tak zase za rok, při lepším počasí, bez borůvkových knedlíků, bez deště a tání, ale určitě se stejně skvělými účastníky!

(Účastníci: Datel, Džin, Džína, Digger, Lišák, Čudla, Pavla N., Rohlík, Šípka, Karas, Užovka, Lovec, Zajda, Křeček, Tesák, Kamzík, Vlkouš, Honza, Kečup, Kulík, Jiřík, Astrid, Gaia, Naty, Sunny, Artemis, Klárka, Eliška a Lucinka)

Sepsal Džin

Krátce ze schůzek

Využili jsme více světla během schůzek, na vodu to není (stejně je zamčená) a celkem dvě únorové schůzky jsme strávili venku Na Špicí. Osmého února vytáhl na společné hry oba oddíly Džin. Zvědavost posádek rostla, když s sebou bral ručník, tenisáky a úvazy. Nejprve se hrála hra na rychlé rozhodování (to jako vždy bolelo), všichni stáli v kruhu a hráč uprostřed se snažil trefit uzlem na ručníku vyvolaného hráče, ten se mohl bránit tím, že rychle vyvolal někoho jiného. Pochopitelně se našli tací, co vás flákli tím ručníkem dlouho poté, co jste někoho jiného vyvolali, jakož i hráči co namísto vyvolání někoho dalšího udělali jen pouhé: „Ééééé... Jau!!!“

Další hra byla na postřeh a přesnost, byly vyhozeny dva tenisáky a zároveň vrženy kostky, které určily, který tým vybíjí a kdo zdrhá. To moc nevyšlo, protože se skoro nikdo nedokázal trefit. Nakonec hra na šikovnost s přehazováním tenisáku. Pak už se zešeřilo a poslední hrou bylo v klubovně rally s volenými tahy s figurkou na hracím plánu. Bez ohledu na rozdílný průměrný věk posádek (hráli skauti i vlčata dohromady) se ukázalo, že síla posádek je často vyrovnaná.

Za čtrnáct dní poté vedl družinovku pro vlčata Rákos (skauti měli vlastní hru na motivy Zaklínače), v doprovodu Džina a Datla jsme opět šli na špicí s lany a tenisáky. První hra byla na opičáky a kokosy (tenisáky, které hlídal přivázaný opičák). Hra byla masakr, protože opičáci často zapomněli na lano a v plném běhu je pak lano strhlo k zemi (kdo někdy viděl uvázaného psa v plném běhu zastaveného na fleku řetězem, tak si představu umí vytvořit). Další hra byla s bráněním a trefováním stromu. Živé štíty většinou nedokázaly zabránit vysokému počtu zásahů. Pak došlo na přetahování lanem, a to většina dětí hulákala něco o Hře na oliheň..., nutno dodat, že z vedoucích pouze Džin tušil, o co jde, a to jen matně, z toho je vidět, že většina vlčat na Netflixu sjíždí kde co a vedoucí na to nemají čas 😊. Do klubovny nás zahrnala až tma a byl akorát čas uklidit, zamést a nachystat dřevo na příště. Když je zkrátka aspoň trochu šance, jsme radši během schůzek venku a v pohybu.

Tábory 2023

V rámci aktivit přístavu pro vaše, naše, ale i ostatní děti v době letních prázdnin 2023 opět připravujeme nabídku řady vodácko-skautských táborů. Začneme jako vždy táborem na Seči, a to opět hned na začátek prázdnin v délce dvou týdnů.

Pak to bude někde na vozu s oddíly kluků a volná místa nabídneme tradičně i několika holkám a zatím zvažujeme i příměstský tábor v klubovně. Nezapomeňte se včas přihlásit na našich stránkách pomocí formulářů:

[Stálý tábor - všechny oddíly: 1. 7. - 15. 7. 2022 Seč \(na 100%\)](#)

Na tábor hledáme kuchař/ku (i třeba jen na pár dní nám pomůže)!

[Putovní tábor kluci - 7+12+17 oddíl: 22. 7. - 29. 7. 2022- Váh a Orava](#)

TROCHA ZNALOSTÍ

Československé legie a legionáři

V roce 2014 si připomeneme sté výročí vzniku československé armády. V létě roku 1914 se čeští i slovenští dobrovolníci hlásili zejména do carské armády v Rusku a vytvořili legendární tzv. „Českou družinu“, ve Francii „Rotu Nazdar“. Již 2. července 1917 československá 1. střelecká brigáda o síle asi 3500 mužů dosáhla na straně Dohody v rámci tzv. Kerenského ofenzívy na vedlejším směru skvělého úspěchu, když nadšeným útokem prorazila přes 4 linie pozic rakousko-uherské armády až do hloubky asi 5 km a získala velký počet zajatců a válečného materiálu. Krátce nato byla z čs. dobrovolnických jednotek vytvořena československá zahraniční armáda.

Legionářský odznak
na čepici

Důstojnický zástupce
čs. legie v Itálii 1918

Vojín 21. čs. střeleckého
pluku ve Francii 1918

Desátník 1. stř. pluku Jana Husi
Čs. vojska na Sibiři, 1919

Čs. dobrovolník „Roty Nazdar“
1914

Praporčík České družiny
1914

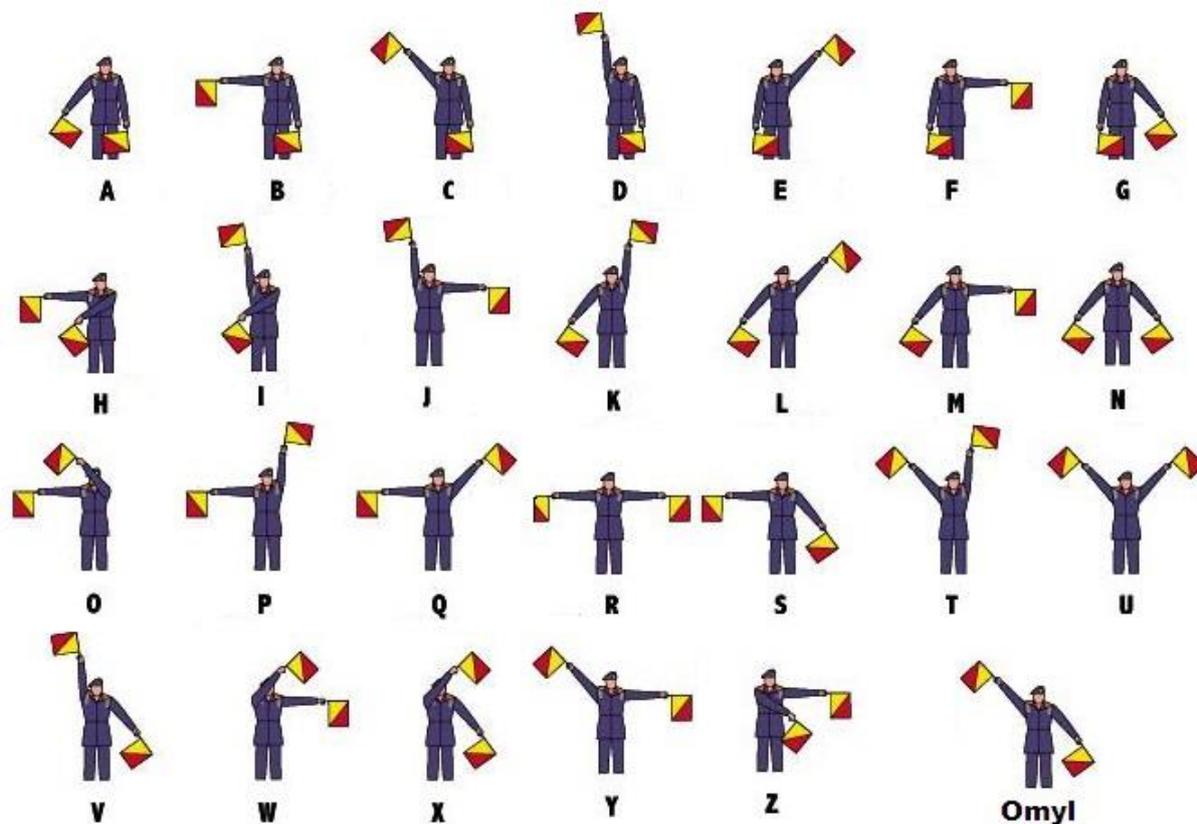
Vojín 1. čs. střelecké brigády
1917

Samotný termín Československé legie vznikl až po I. světové válce, legie byly podřízeny generálu M. R. Štefánikovi.

Legiemi ve Francii prošlo 9 500 Čechoslováků, připomeňme slavný 21. čs. střelecký pluk, který se zúčastnil na Těšínsku sedmidenní války (23. – 30. 1. 1919). Z Itálie se vrátilo do nové Československé republiky asi 20 000 legionářů, kteří se následně podíleli na obsazování Slovenska. Zhruba 61 000 legionářů se vrátilo z Ruska, kde se zapojili do občanské války mezi bolševiky a protibolševickou koalicí. Jejich evakuace přes transsibiřskou magistrálu a přístav Vladivostok se protáhla až do roku 1920.

TROCHA DOVEDNOSTÍ

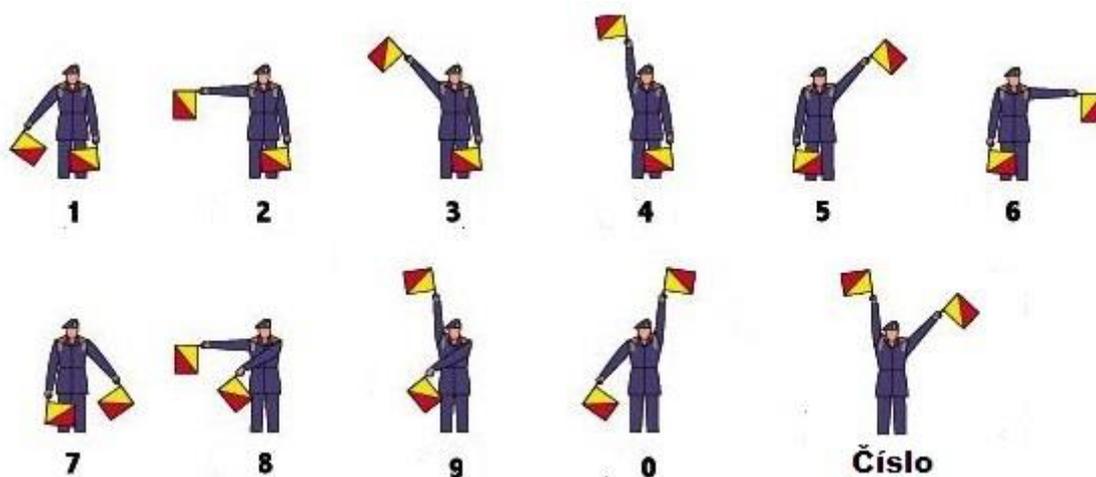
Semaforová abeceda

PRAPORKOVÁ ABECEDA ČÍSLA

V praporkové abecedě se prvních deset signálů využívá k vyjádření písmen i čísel.

K rozpoznání že se chystáme vysílat číselnou sekvenci využíváme signálu s významem "ted' následují čísla", pro ukončení číselné sekvence slouží písmeno J.

Zdroj: <http://www.svetabeced.cz/ostatni/semafor-praporkova-abeceda/>

TROCHA HUMORU

Jsem hodil koulí tak daleko, že nebyla ani vidět" chlubí se na Vodomilce Kečup.
„Neříkej, že máš takový svaly“ pochybuje Astrid
„Nemám, venku je strašná mlha“

„V pohodě kluci,“ povzbuzuje družinu Křeček. „Stačí nám, když skončíme na bedně...“
„Se vzpamatuj“ povídá Hvězdář.
„Máme jen dvě družiny skautů!“

„Tak co, kolikrát přeskočíš švihadlo?“ motivuje Šotek na rozcvičce Medvěda.
„Kdyby leželo na zemi, tak klidně i třicetkrát...“

„Ty prý děláš domy Lišáku?“ ptají se na schůzce Honza s Radkem. „Jasně, v dubnu dokonce tři“
„A to je stavíš nebo vykrádáš?“

„Co se ti stalo s vlasy Sumče?“ ptá se vyděšeně Čirůvka.
„Jsem u kadeřnice řekl, ostříhat na ples, a ta slepice tam slyšela „Š“!“

Sleduje Stopař u přehrady výcvik na plachetnicích:
„Tsss, a to chtěli jít do cirkusu..., přitom sami zvládnou takovou klauniádu!“

Poučuje na táboře Džin účastníky: „A nesbírejte v lese žádný houby, ví někdo proč?“
„Protože je to otrava“ bručí Máchal

Sunny luští křížovku a ptá se Astrid: „Co je nejcennější tekutina na čtyři?“
„Nevím, já se v pití moc nevyznám, ptala ses někoho staršího?“
„Diggra, říkal, že pivo, ale to mi tam nevychází.“

„Budí na táboře Vosák Ottu s Kamzíkem na noční hru.
„To nám nikdo neřek, že bude hra, nevíme kde máme věci.“
„Hele, nejste na táboře silničářů, skaut má být vždy připraven!“

„Hvězdáři, píšou tu, že je to zastávka na znamení,“ říká na družinovém výletě Lodník Hvězdářovi.
„Nevíš jaký?“
„Moc ne, ale zkusíme pro začátek hashtag, pak Aard, a kdyby ani to nezabralo, tak pentagram.“

„Rosňo, jak moc umíš plavat?“ ptá se Zajda
„To záleží, jak ten den vypadá plavčík“